

Mabel van den Dungen

De weg van de leider

Mabel van den Dungen is boeddhist, schrijfster en hoofdredacteur van Carp*

Ik ben een bibliotheek boeddhist. Daarnaast ben ik ook nog eens Amsterdammer en die zien alles wat buiten de ring valt als buitenland. Je hoeft bij mij niet aan te komen met verre reizen waar je jezelf kan vinden. Ik ben geen fan van cursussen, die je in Afrika achter olifantenkonten aan laten hobbelen om een betere manager te worden. Achter mijn bureau met mensen die de hele dag zonder te kloppen je kamer binnenvallen, is de wereld helder, duidelijk en simpel te volgen. Gooi daar nog eens het laatste boek van de Dalai Lama tegenaan en er bestaat geen gelukkiger mens. Samen met de Nederlandse business consultant Laurens van den Muyzenberg schreef hij in een periode van tien jaar het boek *Weg van de leider*. Een helder overzichtelijk boek dat inzichten geeft in je eigen functioneren, het functioneren van jezelf als leider in een organisatie en als laatste de rol van de organisatie in de wereld. Het hoofdstukje dat gaat over het 'leiderschap met een getrainte geest' is even simpel als briljant.

Een leider met het juiste potentieel, die leert denken en handelen met een geoefende geest zal zijn eigen prestaties

sterk zien verbeteren. Nou dat willen we allemaal wel. En als de Dalai Lama het zegt, dan moet het wel waar zijn. Hij geeft acht wereldlijke bekommernissen, wat ik dan weer een suf woord vindt, waarin jezelf kan trainen. Zodra je ze leest, snap je wat hij bedoelt.

- Van streek raken wanneer je wordt beledigd of gekleineerd
- Je gestreeld voelen wanneer je een compliment krijgt
- Gedeprimeerd raken wanneer je faalt
- Opgetogen worden wanneer je succes hebt
- Mismoedig worden wanneer je arm wordt
- Opgewekt worden wanneer je rijkdom verwerft
- Verdrietig worden wanneer je geen erkenning krijgt
- Blij worden wanneer je roem verwerft.

Eigenlijk heeft hij het over het boeddhistische principe van onthechting. Ik zat laatst tegen mijn wil in een doodsbetredende situatie, want die zoek je natuurlijk niet vrijwillig op. Midden in de nacht stonden er opeens drie mannen met bivakmutsen in mijn huis, die snel even een impulsief kraakje wilden plegen. En ondanks dat ik hoop nooit

// Ik ben geen fan van cursussen, die je in Afrika achter olifantenkonten aan laten hobbelen om een betere manager te worden //

meer zoiets mee te maken, is het wel één van de meest spirituele ervaringen uit mijn leven. Direct uit mijn slaap reageerde ik vanuit mijn hogere zelf. Mijn denken en handelen verliepen uiterst georganiseerd en koppelden zich automatisch los van de situatie. Ik bracht mezelf in veiligheid zonder onnodige agressie op te wekken, waardoor zij met de gewenste buit de aftocht konden blazen zonder geweld te gebruiken.

Nu gun ik geen enkele manager zo'n uitermate veiligheidsoverschrijdende ervaring, maar het heeft mij wel geleerd wat de Dalai Lama met de acht wereldlijke bekommernissen predikt. Hij zegt in alle regels dat je jezelf emotioneel los moet koppelen van de situatie, waardoor je er neutraal naar kan kijken en handelen. Daarvoor in de plaats komt een zuiver weten dat handelt, zonder gehinderd te

worden door het ego.

Elke situatie of die nu positief of negatief is, is een oefenmoment om je eigen leiderschapskwaliteiten aan te scherpen. Een veilige omgeving zoals een werksituatie is daar uitermate geschikt voor. Niet alleen train je jezelf om meer en meer vanuit je meest authentieke deel te leven, maar je bent meteen een rolmodel op de vloer. Een rolmodel dat egoperikelen loslaat en handelt vanuit innerlijke kracht.

En er is echt geen man overboord als je merkt dat je toch weer verzandt in machtspelletjes, gekonkel, reageren uit angst of wedijver. Zolang je jezelf maar steeds weer terug zet op het pad van de leider.

Er hangt een roze velletje papier met acht zinnen aan mijn computer. Ik ben op weg.